

10. Robin B. R. The educational uses of digital storytelling. URL: <https://www.researchgate.net/publication/228342171> The educational uses of digital storytelling (date of access: 20.04.2024).
11. Rosner K. Narracja, tożsamość i czas. Kraków: Universitas. 2003. 144 s.
12. Trees A. R., Kellas J. K. Telling Tales: Enacting Family Relationships in Joint Storytelling About Difficult Family Experiences. Western Journal of Communication. 2009. Vol. 73, no. 1. P. 91–111. URL: <https://doi.org/10.1080/10570310802635021> (date of access: 20.04.2024).
13. 24.02.2022, 5 rano: Świadectwa wojny. 24.02.2022, 5 rano: Świadectwa wojny. URL: <https://swiadectwawojny2022.org/#projekt> (date of access: 20.04.2024).

САЙТОНИМИ В ПАРАДИГМІ ІНТЕРНЕТ-ОНОМАСТИКОНУ

Катерина Нестерчук

*магістрантка факультету філології і журналістики,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна*

Ольга Косович

*докторка філологічних наук,
докторка габілітована в галузі мовознавства, професорка,
завідувачка кафедри романо-германської філології,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна*

У сучасних лінгвістичних розвідках часто предметом дослідження є інтернет-дискурс, що пов'язано передусім із перманентною появою нових елементів всесвітньої мережі, а відтак – власних назв, що їх номінують. Сьогодні особливу увагу науковців привертає саме інтернет-ономастикон, тому що сукупність онімів онлайн-середовища хоча й «обмежена сферою вживання, але, завдяки глобальній та рекурсивній структурі, сфера вживання цих онімів – Інтернет – не є обмеженою ані територією, ані етносом, ані мовою» [1, с. 47]. Крім того, вивчення всіх груп власних імен, які функціонують у мережі, «мають велику вагу і для ономастичних досліджень взагалі, і для досліджень в галузі Інтернет-ономастики з двох причин: стратегічної – їх вивчення призведе до значного розвитку та модернізації ономастики; та тактичної – для виокремлення та аналізу окремого ономастичного явища потрібно брати до уваги всю сукупність

споріднених явищ, тобто контекст використання оніма» [1, с. 54]. У зв'язку з цим об'єктом наших наукових пошуків є сайтоніми – власні назви вебсайтів, що є базовими одиницями мережі «Інтернет», з якими взаємодіє користувач.

Онімний простір інтернету студіювали як українські, так і зарубіжні ономасти: М. Торчинський [2], В. Юшак [3], М. Карпенко [1], J. Butler [4], D. Crystal [5; 6; 7]. А втім, назви електронних платформ залишаються малодослідженою групою в денотатно-номінативній класифікації онімів зі сфери онлайн-ового буття.

Згідно з крайніми працями, у парадигмі мережевого ономастикону назви денотатів, що є результатами інтелектуальної діяльності, об'єднали в групу ідеоніми, у межах якої «було виокремлено віртуалоніми – власні назви віртуальних (комп'ютерних та інтернетівських) об'єктів» [1, с. 50], підрозділами яких відповідно є комп'ютероніми – власні назви денотатів, що є комп'ютерними елементами, та інтернетоніми – найменування об'єктів, які безпосередньо пов'язані з інтернетом [1, с. 50]. Саме до складу останніх разом із ніконімами (віртуальними антропонімами) та епістулонімами (власними назвами, які позначають адреси електронних скриньок) належать і власні назви сайтів, які «є сукупністю документів, що створені спеціальним способом і містять певну інформацію або виконують певні функції, і які об'єднані під однією адресою в Інтернеті, а точніше, на його назві – сайтонімі» [1, с. 54-55].

Варто зауважити, що будь-який сайт має дві унікальні назви, які використовуються певним чином для його ідентифікації, а саме: «IP-адресу – номерний ідентифікатор, який складається з чотирьох груп цифр, та доменне ім'я – словесний ідентифікатор, націлений на легкість запам'ятовування користувачем; <...> наприклад, IP-адресі 72.14.204.103 у певний момент часу відповідає доменне ім'я *google.com*.

Слід зазначити, що ця система працює автоматично, без участі користувача, а отже користувачі зазвичай мають справу лише з доменними іменами, часто навіть не здогадуючись про існування пов'язаних з ними IP-адрес, які можуть автоматично мінятись при незмінності доменного імені» [1, с. 55].

Таким чином, сайтонімом, тобто власною назвою вебсайту, вважаємо саме доменне ім'я, яке складається з таких елементів, як специфікатор схеми, що позначає протокол, наприклад, *http:* (*Hypertext Transfer Protocol*) і *ftp:* (*File Transfer Protocol*); назва хосту, яка, власне, і є унікальним найменуванням сайту; і публічний суфікс «який позначає деякі характеристики сайту – географічну чи функціональну приналежність» [1, с. 55-56]. До прикладу, доменне ім'я *https://www.gla.ac.uk* складається зі специфікатора схеми *https:*, назви хосту *www.gla* і публічного суфікса *ac.uk*, який позначає географічну приналежність домену до Сполученого королівства Великої Британії та Північної Ірландії.

Важливо, що домен може мати піддомени, які перебувають з ним у гіперо-гіпонімічних відношеннях: домен головної сторінки вебсайту є гіперонімом, а назви його підрозділів номінують гіпонімами [1, с. 56]. Як-от: у посиланні на інформаційний ресурс <https://catdir.loc.gov/catdir/samples> гіперонімом (доменом) є <https://catdir.loc.gov>, а гіпонімами – *catdir*, *samples*.

Отже, тричленна будова доменного імені та наявність гіперо-гіпонімічних зв'язків є одними із характерних особливостей сайтонімів, що зумовлюють їхню унікальність у парадигмі інтернет-ономастикону та малодослідженість у сучасній лінгвістиці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Карпенко М. Ю. Онімний простір Інтернету : монографія. Одеса : КП ОМД, 2017. 195 с. URL : https://onu.edu.ua/pub/bank/userfiles/files/rgf/grammar_eng/Karpenko_MYu_%20monograf.pdf (дата звернення: 20.04.2024)
2. Торчинський М. М. Структура, типологія і функціонування онімної лексики української мови : дис. ... докт. філол. наук: 10.02.01. Київ, 2010. 502 с.
3. Юшак В. М. Структурно-функціональні та когнітивні аспекти словотворення сучасного англomовного софтоніму : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Запоріжжя, 2015. 20 с.
4. Butler J. New Digital Worlds to Explore : The Onomastic Styling of Procedural and Open-World Videogames. *'Names and Their Environment' Proceedings of the 25th International Congress of Onomastic Sciences*. Glasgow, 25-29 August 2014. Vol. 5. P. 22-28. URL : https://www.gla.ac.uk/media/Media_576599_smxx.pdf#page=28 (дата звернення: 20.04.2024)
5. Crystal D. *Language and the Internet*. 2nd edition. New York : CUP, 2006. 304 p. URL: <https://catdir.loc.gov/catdir/samples/cam031/2001025792.pdf> (дата звернення: 20.04.2024)
6. Crystal D. *The Cambridge Encyclopedia of Language*. Cambridge: Cambridge University Press, 1987. 472 p. URL: https://assets.cambridge.org/9780521516983/frontmatter/9780521516983_frontmatter.pdf (дата звернення: 20.04.2024)
7. Crystal D. *The Cambridge Encyclopedia of the English Language*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. 499 p. URL : https://books.google.com.ua/books/about/The_Cambridge_Encyclopedia_of_the_Englis.html?id=Kh_RZhvHk0YC&redir_esc=y (дата звернення: 20.04.2024)